ख

ख *n.* aër, coelum. N. 12. 53. (Cf. gr. χάος et lat. *halare.*)

खक्खू 1. *P.* (हासे) ridere. (Cf. कक्क्, काख्, कक्ख्, praeter verba cum काख् comparata, goth. *hlaha* rideo, quod e कक् explicaverim, mutatis secundum generalem regulam tenuibus in aspiratas, et insertâ liquidâ, sicut e. c. in *hlei-thra* casa, tentorium, quod ad radicem शी, κεί-μαι, referimus; nostrum *lache* initialem gutturalem abjecit.)

खग (e ख aër et ग iens) 1) in aëre iens, se movens. A. 10. 61. 2) *m.* avis.

खगम *m.* (e ख et गम iens) avis. N. 1. 24.

1. खच् 6. *P.* (भूतिपूत्योरुत्पत्तौ) felicem, potentem fieri; purum fieri.

2. खच् 10. *P.*: खचयामि (बन्धने) ligare, nectere, connectere, contexere, conserere. Schol. ad C'aur. 19.; Lass. 73. 13.

c. उत् *id.* Ragh. 13. 54.: माला सितपङ्कजानाम् इन्दीवरैर् उत्खचितान्तरा (Schol. Calc. सहग्रथितमध्या).

खचर (e ख aër et चर iens) in aëre iens. A. 10. 26.

खञ्ज् 1. *A.* (मन्थने *K.* मन्थे *V.*) commovere, agitare.

खञ्जक *m.* (r. खञ्ज् s. अक) instrumentum, quo lactis flos agitatur ad butyrum conficiendum, «churning stick». Hem.

खञ्ज् 1. *P.* (scribitur खञ्ज्, gr. 110[a].) claudicare, *v. sq.* (Huc traxerim nostrum *hinke,* germ. med. *hinke,* cujus rad. et praet. sonat *hanc,* v. gr. comp. 109[a]. 1); consonantes nituntur formâ कञ्ज्, mutatâ tenui in aspiratam et mediâ in tenuem, v. gr. comp. 87.)

खञ्ज (r. खञ्ज् s. अ) claudus. Bhar. 1. 63. (Germ. med. *hanc.*)

खञ्जखेल *m.* (e खञ्ज and खेल iens, v. खेल्) motacilla.

खञ्जन *m.* (r. खञ्ज् s. अन) *id.* Am.

खट् 1. *P.* (काङ्क्षायां *K.* काङ्क्षि *V.*) desiderare.

खट्ट् 10. *P.* (वृतौ) tegere; cf. खुड्, गुण्ड्.

खट्वा *f.* (r. खट्ट्, abjecto alterutro ट्, s. व in *fem.*) lectus. Hit. 86. 6. 8.

खड् 10. *P.* खाडयामि findere, frangere, rumpere, dividere, divellere, laxare, *v. sq.* et cf. खुड्, खुण्ड्.

खड्ग *m.* 1) rhinoceros. Ragh. 9. 62. 2) rhinocerotis cornu. 3) ensis. N. 10. 18.

खण्ड् 1. *P. A.* (scribitur खड्, gr. 110[a].) 1) i. q. खड्. Hit. 64. 10.: रजनीचयनाथेन खण्डिते तिमिरे; 73. 7.: स्त्रीभिः कस्य न खण्डितम् भुवि मनः; Ur. 12. 16.: खण्डिताग्रात् ... मृणालात्. 2) deserere, relinquere. Ragh. 5. 67.: अबला निशि खण्डिता. (Cf. खुण्ड्, खुड्, खर्द्. Lith. *kándu* mordeo.)

खण्ड *m. n.* (r. खण्ड् s. अ) pars, portio, sectio, fragmentum, frustum; tomus. Hit. 111. 10. 27. 15. A. 8. 1. Bhar. 2. 98. Sa. 5. 108. — खण्डीकृ in frusta dissecare, frangere. Ragh. 16. 51.

खण्डन *n.* (r. खण्ड् s. अन) 1) actio frangendi, rumpendi, destruendi. Hit. 54. 3. 112. 21. Ragh. 9. 35. 2) perfidia. Ragh. 19. 21.

1. खद् 1. *P.* occidere. Dev. 8. 37.: पतितांस् तांश् चखादा 'थ सा तदा. (Cf. क्नथ्, क्लथ्, lat. *clades.*)

2. खद् 10. *P.*: खादयामि edere, vorare, *de animalibus.* N. 12. 35.: माङ् खादय; M. 7.: दुर्बलम् बलवन्तो हि मत्स्या मत्स्यम् ... खादयन्ति; v. खाद्.

खदिर *m.* nomen arboris, Wils. «*Khayar or catechu,* Mimosa catechu». N. 12. 4.

खन् 1. *P.* fodere, perfodere. Hit. 30. 1.: मम विवरङ् खनित्वा; Ram. I. 32. 52.: पृथिवी सर्वा खन्यते. - *Part. pass.* खात, gr. 616.; *Gerund.* in य, खन्य vel खाय; *Pass.* खन्ये vel खाये. (Gr. χαίνω, χανῶ, germ. vet. *ginêm, ginôm* hio, nostrum *gähne,* anglo-sax. *cina* rima, *cinan* hiare; lat. *cuniculus, canalis*; v. खनि, खानि.)

c. उत् effodere. Bhar. 3. 5.: उत्खातन् निधिशङ्कया नि-